

บรรณานุกรม

กนลา สุขพานิช เอกแสงสี (๒๕๒๑). การเมืองกับผู้หญิง. จุลสารสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. ๒ (๒), ๖๗.

กรมสารนิเทศ. (ม.ป.ป.). ศิลปินกวีสุโขทัยฉบับภาษาไทย-เขมร. กรุงเทพฯ: กระทรวงการต่างประเทศ.

_____. (๒๕๕๓). พระราชพงศาวดารกรุงเก่า ฉบับหลวงประเสริฐ ภาษาไทย - เขมร. กรุงเทพฯ: กระทรวงการต่างประเทศ.

กรรณิกา สุธีรัตนภิรมย์. (๒๕๕๑). การล่มสลายของอาณาจักรเขมรโบราณตามทัศนะ จิตร ภูมิศักดิ์ ในแนวคิดของมาร์กซิสม์. คำรงวิชาการ วารสารรวมบทความทาง วิชาการ คณะโบราณคดี, ๗ (๑), ๑๔.

กฤษณพร สวนแสน. (๒๕๔๘). การศึกษาเปรียบเทียบอักษรขอมในคัมภีร์ใบลานที่ใช้ในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคใต้ของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาเขมรศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ก่องแก้ว วีระประจักษ์. (๒๕๔๕). สารนิเทศจากคัมภีร์ใบลานสมัยอยุธยา. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.

ก่องแก้ว วีระประจักษ์ และวิรัตน์ อุณาพรวรารักษ์. (๒๕๔๖). คัมภีร์ใบลานหลวงสมัยรัตนโกสินทร์. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.

กัณวล์ คัชชีมา. (ม.ป.ป.). เอกสารประกอบการสอนรายวิชา ๓๑๔ ๔๗๐ จารึกของอาณาจักรเขมร สมัยก่อนพระนคร. ม.ป.ท..

กาญจนา วิสุทธีวัฒน์. (๒๕๕๐). แนวคิดและบทบาทการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ที่มีต่อ การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขา การเมืองการปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ไกรวุฒิ ฐิตโสภโณ (มะโนรัตน์). (๒๕๔๕). วรรณคดีบาฬี ๑. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณ์ราช วิทยาลัย.

เจียน ชีรวิทย์ และสุนัย ผาสุก. (๒๕๔๓). กัมพูชา ประวัติศาสตร์สังคม เศรษฐกิจ ความมั่นคง การเมือง และการต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณะสงฆ์อำเภออุษันธุ์ จังหวัดศรีสะเกษ. (๒๕๕๔). วัดในเขตปกครองคณะสงฆ์อำเภออุษันธุ์.

วันที่ค้นข้อมูล ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔, เข้าถึงได้จาก <http://www.songkhukhan.com/index.php?mo=10&art=595024>

คำ สมร. (๒๕๕๓, ๑ กรกฎาคม). สัมภาษณ์.

จรัส พยักราชศักดิ์ และคณะ. (๒๕๔๔). *ประวัติศาสตร์พุทธศาสนา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

จิตร ภูมิศักดิ์. (๒๕๕๔). *ตำนานแห่งนครวัด* (พิมพ์ครั้งที่ ๖). กรุงเทพฯ: อมรินทร์.

จิตรสิงห์ ปิยะชาติ. (๒๕๕๒). *สงครามไทยรบเขมร*. กรุงเทพฯ: ยิปซี.

จิรวุฒิ เสนาคำ. (๒๕๕๒). *วัฒนธรรมศึกษาแบบไทย ๆ : วัฒนธรรมศึกษาหรือการศึกษา*

วัฒนธรรม. ใน สุวรรณ เกรียงไกรเพ็ชร (บรรณาธิการ), *มานุษยวิทยาปะทะวัฒนธรรม*

ศึกษา ยกเครื่องเรื่องวัฒนธรรมศึกษา (หน้า ๒๑๗). กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

ฉัตรทิพย์ นาถสุภา และวัลย์วิภา บุรุษรัตนพันธุ์. (๒๕๔๘). *ประวัติศาสตร์ความคิดไทยกับแนวคิดชุมชน*. ม.ป.ท..

ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์ (ภิกษุณีธัมมามานา). (๒๕๕๓). *กัมภีร์ธีปวงศ์ พงสาวดารเล่มแรกโดย*

ภิกษุณีศรีสังกา. กรุงเทพฯ: มูลนิธิพุทธสาวิกา.

ชอบ ดีสวน โศก และคณะ. (๒๕๒๔). *การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในชุมชนลุ่มแม่น้ำมูลตั้งแต่*

พ.ศ. ๒๔๗๕ ถึงปัจจุบัน. มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์, ๘ (๒), ๖๕-๗๓.

ชัย เรืองศิลป์. (๒๕๑๗). *ประวัติศาสตร์ไทย*. กรุงเทพฯ: เรืองศิลป์.

ชาติรี ประทีปนันทการ. (๒๕๕๒). *องค์ความรู้ประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรมไทย: การสร้างความรู้*

ในบริบทการสถาปนารัฐชาติสมัยใหม่. ใน สุวรรณ เกรียงไกรเพ็ชร (บรรณาธิการ),

ประวัติศาสตร์ในมิติวัฒนธรรมศึกษา ยกเครื่องเรื่องวัฒนธรรมศึกษา (หน้า ๘๐-๑๕๗).

กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

ชาอวม ไพแสง และ โสมอิม. (๒๕๔๖). *ประวัติศาสตร์กัมพูชา แบบเรียนของเขมรที่เกี่ยวข้องกับ*

ไทย. กรุงเทพฯ: มติชน.

ณรงค์ พ่วงพิศ. (๒๕๔๕). *การประกาศใช้รัฐธรรมนูญในสมัยรัฐบาลจอมพลป. พิบูลสงคราม*

(พ.ศ. ๒๔๘๑- ๒๔๘๗). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

_____. (ม.ป.ป). *วิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์กับการพัฒนาทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

คารารัตน์ เมตตาริกานนท์. (๒๕๓๑). *ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ๑*. ขอนแก่น: คณะ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ตรีศิลป์ บุญขจร. (๒๕๔๑). *พัฒนาการวรรณคดีศึกษาในประเทศไทย*. ใน *สถานภาพไทยศึกษา:*

การสำรวจเชิงวิพากษ์ (หน้า ๓๓๘). เชียงใหม่: ตรัสวิน.

_____. (๒๕๔๗). *วรรณกรรมประเภทกลอนสวดภาควกลาง: การศึกษาเชิงวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ:

สถาบันไทยศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เดช บุนนาค. (๒๕๔๘). การปกครองระบบเทศบาลของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๕ – ๒๕๔๘ (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เดิม วิภาควิทยาการ. (๒๕๓๐). ประวัติศาสตร์อีสาน (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เทพประวิณ จันทร์แรง. (๒๕๕๒). พุทธศาสนาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. ใน บรรจง โสคติ พระมหาสุรศักดิ์ ปัจจนุตเสนโน (บรรณาธิการ), ประวัติพุทธ ศาสนา (หน้า ๑๒๒- ๑๒๓). กรุงเทพฯ: นวสาส์นการพิมพ์.

เทอะ สมร. (๒๕๕๓, ๑ กรกฎาคม). สัมภาษณ์.

ธนิก เลิศชาญฤทธิ และคนอื่น ๆ. (๒๕๕๑). มนุษย์กับภษณะดินเผาก่อนอดีตกาลสู่โลกสมัยใหม่.

กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

ธวัช ปุณโณทก. (๒๕๔๖). เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการเนื่องในวาระฉลองอายุครบรอบฉลองครบรอบ ๗ รอบของศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ณ นคร เรื่อง “ปัญหาการวิจัย วรรณกรรมท้องถิ่น”. กรุงเทพฯ: คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร. (๒๕๔๕). อักษรไทยโบราณ ลายสือไทยและวิวัฒนาการของชนชาติไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (ม.ป.ป). The North Eastern Thai Inscription : The Epigraphic and Historical Studies. ม.ป.ท.

ธิดา สาระยา. (๒๕๓๓). แก้วนศรีพรปุระ. ใน จิตติมา สุทธรศรี (บรรณาธิการ). รัฐโบราณในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้: กำเนิดและพัฒนากาล (หน้า ๑๓๘). กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.

นิพัทธ์พร เพ็งแก้ว. (๒๕๔๓). ถึงอย่างไรเราก็อยู่กันมาได้. กรุงเทพฯ: สยาม.

นงลักษณ์ ลิ้มศิริ. (๒๕๒๔). ความสำคัญของกบฏหัวเมืองอีสาน พ.ศ. ๒๓๒๕- ๒๔๔๕.

วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บัญชา แก้วส่อง และสุวิทย์ ชีรสาคัด. (๒๕๓๔). การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตพืชเศรษฐกิจกับภาวะหนี้สินในหมู่บ้านอีสาน : กรณีศึกษาบ้านทุ่งใหญ่ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัด ศรีสะเกษ. ขอนแก่น: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

บัญญัติ สาลี. (๒๕๕๑). วรรณกรรมเขมรปัจจุบัน. มหาสารคาม: อภิศการพิมพ์.

บัวไข เพ็ญพระจันทร์. (๒๕๕๑). การฟื้นฟูคัมภีร์โบราณในยุคจินตนาการใหม่ สาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว. ศูนย์นิพนธ์ปรัชญญาบัณฑิต, สาขาไทศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ประดิษฐ์ อินทหอม. (๒๕๕๔). บ้านหนองก๊ก. วันที่ค้นข้อมูล ๘ สิงหาคม ๒๕๕๔, เข้าถึงได้จาก

<http://school.obec.go.th/nonkla/print.php?lng=th&mod=articoli&doc=1187081948&c=6>

ประพาส ทองอินทร์. (๒๕๕๓, ๑๐ กรกฎาคม; ๒๕๕๓, ๒๑ กรกฎาคม). สัมภาษณ์.

ปราณี วงษ์เทศ. (๒๕๔๘). เพศสถานะในสุวรรณภูมิ (อุษาคเนย์). กรุงเทพฯ: มติชน.

ผาสุข อินทราวุธ. (๒๕๔๕). รอยต่อของประวัติศาสตร์ในดินแดนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้.

ดำรงวิชาการ หนังสือรวมบทความวิชาการ คณะโบราณคดี. ๑ (๒), ๒.

พวงส์ สีลา. (๒๕๕๑). ผลกระทบจากกองทุนหมู่บ้านต่อการแก้ปัญหาความยากจน กรณีศึกษา

หมู่บ้านสี่แยกนาเจริญ ตำบลโสน อำเภอบางขัน จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พรสวรรค์ อมรานนท์. (๒๕๕๑). การศึกษาความสัมพันธ์ภาพจิตรกรรมฝาผนังของไทย

เรื่องพระอดีตพุทธเจ้ากับวรรณกรรมพุทธศาสนา. ดำรงวิชาการ วารสารรวม

บทความทางวิชาการคณะโบราณคดี, ๗ (๑), ๔๑.

พัฒน์ เพ็งผลา. (๒๕๓๕). ชาดกกับวรรณกรรมไทย (พิมพ์ครั้งที่ ๓). กรุงเทพฯ: ภาควิชา

ภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พิฑูร มลิวัลย์ และไสว มาลาทอง. (๒๕๓๓). ประวัติศาสตร์พุทธศาสนา (พิมพ์ครั้งที่ ๒)

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

พิน อินทร์ดา. (๒๕๕๔, ๑ มีนาคม). สัมภาษณ์.

พิรุฬห์ สวัสดิ์รัมย์. (๒๕๓๐). การปฏิรูปการศึกษาในมณฑลอีสาน พ.ศ. ๒๔๔๒ - ๒๔๗๕.

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาประวัติศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย,

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

พุทธศาสนบัณฑิต. (๒๐๐๘). ธรรมานุสรณ์. ม.ป.ท..

ไพฑูรย์ มีกุล. (๒๕๑๗). การปฏิรูปการปกครองมณฑลอีสาน. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์การ
ฝึกหัดครู.

การดี มหาจันทร์. (๒๕๒๗). รัตน โกสินทร์ยุคปรับปรุงประเทศ (พ.ศ. ๒๓๙๔ - ๒๔๗๕). กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.

มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย. (๒๕๓๘). พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยศิลปากร. (๒๕๔๖). *ยอร์ช เซเดส์ กับ ไทยศึกษา*. นครปฐม: ศูนย์ข้อมูลเพื่อการค้นคว้าวิจัยฝรั่งเศส - ไทยศึกษา ภาควิชาภาษาฝรั่งเศส คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มาดแลน จิโต (๒๕๕๒). *ประวัติเมืองพระนครขอม* (พิมพ์ครั้งที่ ๔). กรุงเทพฯ: มติชน.

มานิต อุปสนฺโต. (๒๕๕๔, ๑๕ มิถุนายน; ๒๕๕๔, ๑๗ มิถุนายน). สัมภาษณ์.

มาลาเสกรา จี พี. (๒๕๕๔). *ศรีลังกา: ไปด้วยประวัติศาสตร์ การพระศาสนา และวรรณคดี* กรุงเทพฯ: ศาละ.

เมาะ สมร. (๒๕๕๓, ๕ กรกฎาคม). สัมภาษณ์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๓๙). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน* (พิมพ์ครั้งที่ ๔). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

รุ่งโรจน์ ภิรมย์อนุกูล. (๒๕๔๗). *อโรคยาตล: ความรู้ทั่วไปและข้อสังเกตเบื้องต้น*. วารสารเมืองโบราณ, ๓๐ (๓), ๑๕-๕๔.

ริน สมร. (๒๕๕๓, ๑๘ กันยายน). สัมภาษณ์.

โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย. (๒๕๕๔). *โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย*. วันที่ค้นข้อมูล ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๔, เข้าถึงได้จาก [http://www.thaischool.in.th/33104657/\(\)](http://www.thaischool.in.th/33104657/)

วรรณวิทย์ เหลืองประภัสร์. (๒๕๔๗). *การศึกษาวิเคราะห์คัมภีร์ใบลานเรื่องสตราอภิธรรมกัมมิด*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาเขมรศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วลีรัตน์ มั่นทูลราช. (๒๕๔๗). *การศึกษาวิเคราะห์นิทานพื้นบ้านเขมรถิ่นตำบลศรีสะเกษอำเภอยุพันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาเขมรศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วอลเตอร์ เอฟ. เวลตา. (๒๕๑๔). *แผ่นดินพระนั่งเกล้า*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.

วิกิพีเดีย. (๒๕๕๓). โรงเรียนกันทรารมย์. วันที่ค้นข้อมูล. ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔, เข้าถึงได้จาก

<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%82%E0%B8%A3%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%99%E0%B8%9A%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%97%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A1%E0%B8%A2%E0%B9%8C>

_____. (๒๕๕๔). อำเภอชุมพวง. วันที่ค้นข้อมูล ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔, เข้าถึงได้จาก

<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AD%E0%B8%B3%E0%B9%80%E0%B8%A0%E0%B8%AD%E0%B8%82%E0%B8%B8%E0%B8%82%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%98%E0%B9%8C>.

วิฑูรย์ คุ่มหอม. (๒๕๕๑). บทบาทผู้หญิงในสังคมและวัฒนธรรมกับพหุชา ภาพสะท้อนจากตำนานยายหยาดและยายเป๋ญ. คำรงวิชาการ วารสารรวมบทความทางวิชาการ คณะ โบราณคดี ๗ (๑), ๑๔๑- ๑๓๕.

วิรุณ ตั้งเจริญ. (๒๕๕๓). วิสัยทัศน์ศิลปวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: ศูนย์สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิลาศ โพธิ์สาร. (๒๕๖๖). รถไฟกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจบริเวณลุ่มแม่น้ำมูลตอนล่างระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๘๔. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาประวัติศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.

_____. (๒๕๕๑). การปรับตัวทางสังคมของชาวกูยในบริบทพหุวัฒนธรรมเขตอีสานใต้. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาไทยศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิเศษ อุดมเดชาฉัตติ. (๒๕๕๐). การศึกษาวัฒนธรรมทางภาษา : กรณีชื่อหมู่บ้านนามเมืองอำเภอชุมพวง และอำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาไทยศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วินา วิสเพ็ญ. (ม.ป.ป.). มิติทางวัฒนธรรมจากผ้าห่อคัมภีร์ใบลานภาคอีสาน: ศึกษากรณีจังหวัดมหาสารคาม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วุฒิชัย มูลศิลป์. (๒๕๖๐). หัวเมืองอีสานสมัยปฏิรูปปกครองในรัชกาลที่ ๕. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สานติ ภัคคีคำ. (๒๕๕๔). ปราสาทพระวิหารของไทยหรือของใครแน่. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.

ศรีศักร วัลติโกตม .(๒๕๕๑). เขาพระวิหาร: ระเบิดเวลาจากยุคอาณาจักรม. กรุงเทพฯ: มติชน

_____. (๒๕๕๔). พัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.

_____. (๒๕๔๓). ทศนุสรณ์: สังคม- วัฒนธรรม ในวิถีการอนุรักษ์. กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (๒๕๔๗). จารึกปราสาทพระวิหาร ๑. วันที่ค้นข้อมูล ๑๕ สิงหาคม

๒๕๕๔, เข้าถึงได้จาก [http://www.sac.or.th/databases/inscriptions/th/main.](http://www.sac.or.th/databases/inscriptions/th/main.php?p=ZGV0YWls&id=264&useriput=)

[php?p=ZGV0YWls&id=264&useriput=](http://www.sac.or.th/databases/inscriptions/th/main.php?p=ZGV0YWls&id=264&useriput=).

_____. (๒๕๕๑). เขาพระวิหารและย่านพนมดงรัก : ภาพลักษณ์เชิงมานุษยวิทยา

กายภาพ จากหลักฐานทางโบราณคดี ประวัติศาสตร์และชาติพันธุ์วรรณา. วันที่ค้นข้อมูล

๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔, เข้าถึงได้จาก <http://www.vcharkarn.com/varticle/37944>

ศูนย์วิจัยท่องเที่ยวภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง. (ม.ป.ป). วัด โสภณวิหาร. วันที่ค้นข้อมูล ๑๘ สิงหาคม

๒๕๕๔. เข้าถึงได้จาก [http://recmert.kku.ac.th/webthai/administrator/file/tourist/](http://recmert.kku.ac.th/webthai/administrator/file/tourist/wadsoponwihan.pdf)

[wadsoponwihan.pdf](http://recmert.kku.ac.th/webthai/administrator/file/tourist/wadsoponwihan.pdf)

สถาพร อรุณวิลาศ. (๒๕๓๔). การศึกษาคติความเชื่อและรูปแบบหอไตรในภาคเหนือตอนบนของ

ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาโบราณคดีสมัยประวัติศาสตร์,

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สมคิด พรหมจ้อย และคณะ. (๒๕๔๖). เสรฐกิจชุมชนหมู่บ้านอีสานใต้: ความอยู่รอดของชุมชน

ท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลง. มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์, ๒๐ (๓), ๕๓-๕๘.

สมัย วรรณอุดร. (ม.ป.ป.). มติทางวัฒนธรรมคัมภีร์โบราณภาคอีสาน : กรณีศึกษาจังหวัด

มหาสารคาม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สมาน สมร. (๒๕๕๓, ๒ กรกฎาคม). สัมภาษณ์.

สวัสดิ์ สมร. (๒๕๕๔, ๒ มีนาคม). สัมภาษณ์.

สว่าง เลิศฤทธิ์. (๒๕๔๗). โบราณคดี แนวคิดและทฤษฎี. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

สัทธา อริยะภูกัน. (๒๕๓๐). การวิเคราะห์วรรณกรรมคำสอนอีสานใต้. บุรีรัมย์: วิทยาลัย

ครูบุรีรัมย์.

สิริวัฒน์ คำวันสา. (๒๕๒๒). อิทธิพลวัฒนธรรมอินเดียในเอเชียอาคเนย์ (เน้นประเทศไทย).

กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

สิลา วีระวงส์. (๒๕๓๕). ประวัติศาสตร์ลาว (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพฯ: มติชน.

สุกัญญา เบาเนติ. (๒๕๕๑). ภาษาชนเผ่ากับคติความเชื่อและพิธีกรรมภาษาชนเผ่า: วัฒนธรรม

ความตายของทุ่งกุลาร. ใน กรกฎ บุญลพ (บรรณาธิการ). มนุษย์กับภาษาชนเผ่าจาก

อดีตกาลสู่โลกสมัยใหม่. (หน้า ๑๒๑). กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

สุจริต สากล. (๒๕๕๓, ๓ กรกฎาคม). สัมภาษณ์.

สุริยา สมุทคุปต์ และพัฒนา กิตติอาษา. (๒๕๔๖). “คนอีสาน” ในอดีตใช้ผ้าชิ้น ห่อคัมภีร์ใบลาน.

ศิลปวัฒนธรรม, ๒๔ (๖), ๘๒-๘๕.

สุเทพ สุนทรเกสัช. (๒๕๔๐). มานุษยวิทยากับประวัติศาสตร์. กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.

สุวิงศ์ พงศ์ไพบุลย์ และคณะ. (๒๕๔๓). เกาะสนิมกริขเลวิถีชีวิตชาวใต้ตอนล่าง.

กรุงเทพฯ: สำนักงานสนับสนุนกองทุนการวิจัย.

สุภัทรดิศ ดิศกุล, หม่อมเจ้า. (๒๕๓๘). ศิลปะขอม. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.

_____. (๒๕๔๕). ประวัติศาสตร์ศิลปะประเทศไทยใกล้เคียง อินเดียน ถึงกา ขวา ขาม ขอม พม่า ลาว.

กรุงเทพฯ: มติชน.

_____. (๒๕๕๐). ประวัติศาสตร์เอเชียอาคเนย์ถึง พ.ศ. ๒๐๐๐ (พิมพ์ครั้งที่ ๕). กรุงเทพฯ:

สามลดา.

สุวิทย์ ชีรสาคัด และ ชอบ ดิสนวนโคก. (๒๕๓๗). กบฏผีบุญโศกแห่งบ้านสาวะถี จังหวัด

ขอนแก่น. มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์, ๑๒ (๑), ๓๘-๕๑.

สุวิทย์ ชีรสาคัด และ ปรีชา อุยตระกูล. (๒๕๓๖). ประวัติศาสตร์อีสาน: พรหมแดนแห่งความรู้.

มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์, ๑๑ (๑), ๑๕-๓๕.

สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคณะ. (ม.ป.ป). แผนที่ภาษาของชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในประเทศไทย. ม.ป.ท..

สุรัช หวันแก้ว และกนกพรณ อยุธยา. (๒๕๕๒). ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยบนความหลากหลาย

และสืบสาน. กรุงเทพฯ: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสกสรรค์ ประเสริฐกุล. (๒๕๕๑). ราชชาติ ชาติพันธุ์ และความทันสมัย. ใน พหุวัฒนธรรมและ

ชาตินิยม, (หน้า ๑-๔๕), ม.ป.ท.

แสวง สมร. (๒๕๕๔, ๒ มีนาคม). สัมภาษณ์.

เสถียร โพธิ์นันทะ. (๒๕๔๓). ประวัติพุทธศาสนา (พิมพ์ครั้งที่ ๔). กรุงเทพฯ: มหามกุฏราช

วิทยาลัย.

เสถียร สมร. (๒๕๕๓, ๑๑ กรกฎาคม; ๒๕๕๔, ๑๗ พฤษภาคม). สัมภาษณ์.

อมรา พงศาพิชญ์. (๒๕๓๓). วัฒนธรรม ศาสนาและชาติพันธุ์: วิเคราะห์สังคมไทยแนว

มานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (๒๕๔๗). ความหลากหลายทางวัฒนธรรม (กระบวนการค้นและบทบาทในประชา

สังคม) (พิมพ์ครั้งที่ ๔). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อมรเมธาจารย์ (นคร เขมปาลี), เมธีธรรมมาภรณ์ (ประยูร ธรรมจิตโต) และคณะ. (๒๕๓๘).

พระไตรปิฎกปริทัศน์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

อรรถจักร สัตยานุรักษ์. (๒๕๔๘). ประวัติศาสตร์ชุมชน ทิศทางใหม่ของการศึกษา. กรุงเทพฯ:

สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย.

อกิน รพีพัฒน์. (๒๕๕๓). มองสังคมผ่านชีวิตในชุมชน. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

อาณัติ อนันตภาค. (๒๕๔๕). หลากหลายชาติพันธุ์ได้ร่มเงาสยาม. กรุงเทพฯ: สยามบันทึก.

อานันท์ กาญจนพันธุ์. (๒๕๔๘). ทฤษฎีและวิธีวิทยาของการวิจัยวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ:

อมรินทร์.

_____. (๒๕๕๒). ความเข้าใจวัฒนธรรมในงานวิจัยในสังคมไทย. ใน สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร

(บรรณาธิการ). มานุษยวิทยาปะทะวัฒนธรรมศึกษา ยกเครื่องเรื่องวัฒนธรรมศึกษา

(หน้า ๑๓- ๑๖). กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

อุทัยทิศ บุญชู. (๒๕๓๖). การเปลี่ยนแปลงทางสังคมในอีสานจากนโยบายของรัฐบาลระหว่างปี

พ.ศ. ๒๔๓๔- ๒๔๗๕. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาประวัติศาสตร์,

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.

อุเทน วงศ์สถิต. (๒๕๔๕). ธรรมเนียมปฏิบัติ: ศาสนามรดกไทยในกัมพูชา. หนังสือรวมบทความทาง

วิชาการจากการ ประชุมทางวิชาการนานาชาติ เรื่อง “มรดกวัฒนธรรม: ไทยกับเพื่อน

บ้าน” (หน้า ๑๓๕-๑๕๐). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ธรรมสาร.

อุไรศรี วรสระริน. (๒๕๔๕). ประชุมอรรถบทเขมร. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

_____. (๒๕๔๗). คำยืมภาษาเขมรในภาษาไทย. กรุงเทพฯ: คณะโบราณคดี.

โสน ขยาอทิจิตโต. (๒๕๕๔, ๑๘ พฤศจิกายน; ๒๕๕๔, ๑๘ กรกฎาคม). สัมภาษณ์.

หนังสือที่ระลึกงานยกข่อฟ้าฉลองศาลาการเปรียญ. (๒๕๔๘). ม.ป.ท..

หนังสือที่ระลึกการบำเพ็ญกุศลพระราชทานเพลิงศพ พระครูกลัษณสังฆกิจ (ลอย กลัษณโณ)

อดีตเจ้าอาวาสตำบลสังฆะ เจ้าอาวาสวัดกลางสังฆะ. (๒๕๔๖). ม.ป.ท..

Pramsrirat, S. (1994). *Phonetic Variation of Final Trill and Palatals in Khmer Dialects of*

Thailand. n.p.